

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1984-1985

9 JULI 1985

WETSVOORSTEL

betreffende de uitgifte van waardebons in de distributiesector

(Ingediend door de heer Meyntjens)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De uitgifte van waardebons is een handelspraktijk die veelvuldig wordt toegepast.

Voor de producent is de uitgifte van waardebons een belangrijk aktiepunt bij de promotie van zijn produkten.

Door een gevoelige daling van de koopkracht maakt de konsument intenser gebruik van de kortingsmogelijkheden die hem door de producent geboden worden.

Toch bestaat er tot op heden geen enkele wettelijke reglementering voor de uitgifte van deze waardebons.

In feite komt deze handelspraktijk neer op een prijskorting en zijn de artikelen 4 en 38 van de wet van 14 juli 1971 betreffende de handelspraktijken van toepassing.

Deze artikelen regelen echter uitsluitend de modaliteiten waaronder prijsverlagingen kunnen worden toegestaan, maar bieden geen oplossing voor de voortdurende betwistingen tussen producent en distributiesector.

De producenten beroepen zich op het recht hun artikels te promoten bij de verbruiker door het uitgeven van waardebons.

De distributie erkent dit recht op promotie van de producent maar weigert te aanvaarden dat de producent of leverancier eenzijdig beslist over de terugbetalingstermijnen en de kostenvergoeding aan de distributie.

In de discussie tussen distributie en producent-leverancier staan dus de terugbetalingstermijnen en de kostenvergoeding centraal.

Wat de kostenvergoeding betreft, dient erop gewezen dat de uitgifte van waardebons voor de distributie resulteert in het verleggen van de verkoop en niet noodzakelijk in een meerverkoop.

Enkel bij de producent ontstaat er een meerverkoop ten nadele van de verkoop van andere producenten.

Chambre des Représentants

SESSION 1984-1985

9 JUILLET 1985

PROPOSITION DE LOI

relative à l'émission de bons de valeur dans la distribution

(Déposée par M. Meyntjens)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'émission de bons de valeur est une pratique courante.

Pour le producteur, elle est un moyen important de promotion de ses produits.

Le consommateur, dont le pouvoir d'achat a fortement diminué, utilise de façon plus systématique les réductions que lui offre ainsi le producteur.

Or, il n'y a encore aucune réglementation légale en la matière.

Cette pratique commerciale équivaut à une réduction de prix et les articles 4 et 38 de la loi du 14 juillet 1971 sur les pratiques du commerce sont donc applicables.

Ces articles ne règlent que les modalités des réductions de prix, sans résoudre les contestations fréquentes entre producteurs et distributeurs.

Les producteurs invoquent le droit de promouvoir la vente de leurs articles auprès du consommateur en émettant des bons de valeur.

La distribution reconnaît ce droit, sans admettre que le producteur ou le fournisseur fixe seul les délais de remboursement et la compensation des frais de la distribution.

Ces délais et cette compensation sont au centre de la discussion entre distributeurs et producteurs.

Pour la compensation des frais, l'émission de bons a, pour la distribution, l'effet de déplacer les ventes, sans nécessairement les augmenter.

L'augmentation des ventes ne se situe qu'au niveau du producteur, au détriment des autres producteurs.

Vandaar de eis van de distributie tot terugbetaling van de administratieve kosten in functie van de grootte der geleverde kosten. De producent moet bovendien alles in het werk stellen om de administratieve verplichtingen bij de distributie tot een minimum te beperken.

Wat de terugbetalingstermijn betreft, moet vermeden worden dat bepaalde producenten of leveranciers van hun machtspositie gebruik maken om de terugbetaling van de waardebons en de administratieve kosten op de lange baan te schuiven.

Zoals gebruikelijk is bij alle handelspraktijken zou ook voor de terugbetaling van waardebons een termijn van 30 dagen kunnen ingevoerd worden.

Dit wetsvoorstel beoogt een einde te maken aan de betwistingen tussen producent en distributie inzake de uitgifte van waardebons door het opstellen van een duidelijke en wettelijke reglementering. Tevens zal deze reglementering tot gevolg hebben dat de administratieve verplichtingen voor onze zelfstandigen en kleine ondernemingen in de distributiesector aanzienlijk verlicht worden.

Dit wetsvoorstel kadert bijgevolg volledig in de inspanningen die door de overheid geleverd worden om de administratieve formaliteiten en verplichtingen opgelegd aan de zelfstandigen te vereenvoudigen.

O. MEYNTJENS

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Waardebons zijn gedrukte documenten waarmee de consument een prijsvermindering kan bekomen bij de aankoop van een bepaald produkt in de kleinhandel.

Art. 2

De producent verplicht er zich toe het administratief werk bij de distributie tot een minimum te beperken:

A. De producent is verantwoordelijk voor het ophalen van de waardebons bij de verschillende distributiebedrijven.

B. De producent stelt de administratieve documenten op noodzakelijk voor de terugbetaling van de waardebons.

C. De documenten worden in dubbel opgemaakt en ondertekend door beide partijen.

Art. 3

De administratieve kostenvergoeding zal betaald worden aan de distributie in functie van de veroorzaakte kosten met een minimum van 1,50 F en een maximum van 5,00 F per waardebon.

C'est pourquoi la distribution demande le remboursement des frais administratifs, en fonction de l'importance des frais exposés. En outre, le producteur doit tout mettre en œuvre pour limiter autant que possible les obligations administratives de la distribution.

Pour le délai de remboursement, il faut éviter que des producteurs ou fournisseurs abusent de leur force pour reculer au maximum le remboursement des bons et des frais administratifs.

Comme pour les autres pratiques commerciales, on pourrait imposer, pour le remboursement des bons, un délai de 30 jours.

La présente proposition tend à mettre fin aux litiges entre les producteurs et les distributeurs au sujet de l'émission de bons de valeur, et ce, par une réglementation légale précise. Celle-ci allégera en outre considérablement les obligations administratives de nos indépendants et des petites entreprises du secteur de la distribution.

La présente proposition se situe donc dans le cadre des efforts des pouvoirs publics pour simplifier les formalités et obligations administratives imposées aux travailleurs indépendants.

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

Les bons de valeur sont des documents imprimés permettant au consommateur d'obtenir une réduction de prix à l'achat d'un produit déterminé dans le commerce du détail.

Art. 2

Le producteur s'engage à limiter à un minimum le travail administratif imposé à la distribution:

A. Le producteur est responsable de la collecte des bons de valeur dans les diverses entreprises de distribution.

B. Le producteur établit les documents administratifs nécessaires au remboursement des bons de valeur.

C. Les documents sont établis en deux exemplaires et signés par les deux parties.

Art. 3

Les frais administratifs seront remboursés à la distribution en fonction des frais exposés, avec un minimum de 1,50 F et un maximum de 5,00 F par bon de valeur.

Art. 4

De terugbetalingstermijn voor de waardebons en de administratieve kosten wordt vastgesteld op 30 dagen.

26 juni 1985.

O. MEYNTJENS
F. VANSTEENKISTE

Art. 4

Le délai de remboursement des bons de valeur et des frais administratifs est fixé à 30 jours.

26 juin 1985.
